

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De operibus solidæque devotionis exercitiis, quæ vel quotidie non
peraguntur, ves fusiore indigent explicatione, quomodo cum majori fructu
peragi possint

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

21. De Oratione.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54780)

sint in nobis schismata, 3. In Responsoriiis brevibus adduntur duo Alleluja tempore Paschali & aliquibus festis nobilioribus ad pleniorē lætitiā indicandā. Responsoria pleraque digessit S. Greg.

Capitula (alias *Lectionuncula, Lectiones breves, Versiculi parvi, capitella collationes*) inde dicuntur, quia ut plurimum in festis sumuntur de capitulis Epistolarum, quæ leguntur in Missa. Capitula ad *Tertiam* plerumque sunt initia. Ad *Sextam* quasi mediulla. Ad *Nonam* terminationes Epistolarum. Sicque Ambrosius disposuit. Conc. Agathense Can. 21. jussit ea dici post psalmodiam, ubi & ea *Collectiones* vocat. Beda ait morem hunc inolvissē in Ecclesia ab Esdra desumptum. Cujus tempore quater de nocte, & quater de die convenientes Hebræi cum sacra Biblia legentem audiebant. Et nos quasi quater de nocte, id est, ad Vesperas, Completorium, Matutinum, & Laudes, & quater de die ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam Capitula ex S. Script. legimus.

21. *De Oratione.*

DE Oratione nota sequentia. 1. Unica Oratione communiùs habetur pro omnibus horis, novissimum in horis locum tenet ut divina gratia, quæ actiones nostras præcessit, etiam subsequatur, & unusquisque tali scuto ad alia se convertens negotia muniatur contra omnia adversa & Diabolum. Brevis esse solet, ne juxta illud Matth. 6. *multum loquentes oremus.*

Plurimas ab Ambrosio compositas adxit Gelasius. S. Gregorius collegit, & per dies ac festa distribuit. Cujus etiam operâ semper concordant cum officio & Evangelio. 2. Ante orationem dicitur *Dominus vobiscum*, quæ verba à Dionys. in Eccles. Hierarch. appellantur *divinissima salutatio* desumpta ex libro Ruth c. 2. & 2. Paral. c. 15. cujus efficacia est à Christo dicente Matth. ult. *Ego vobiscum sum*. Apostoli hunc morem introduxere, & Pontifices decreto firmavere. Dicitur ad excitandam animorum attentionem. Sensus ejus est; ut *Domine* reverentiam instillet, *Domine vobiscum* votum explicet, ut in nobis maneat, & petitionibus nostris effectum tribuat. Subditur, *Et cum Spiritu tuo*. Per quæ verba populus idem optat Sacerdoti quod ipse populo. Desumptum ab Apostolo 2. Tim. ult. nec dicitur *tecum*, sed *cum Spiritu tuo*. Quia spiritu psallendum est, & Spiritus fervoris, intentionis, attentionis adesse debet. Non dicitur *Dominus vobiscum*, nisi à Sacerdote, vel Diacono, absente aut licentiam dante Sacerdote. Et quia pertinet ad dignitatem ordinis, quâ excommunicatus indignus effectus est, is hanc salutationem etiam in privata officii recitatione uti non debet, sed loco ejus dicere: *Domine exaudi orationem meam*. 3. Additur *Oremus* ante publicam orationem juxta August. ut invitentur alii ad orandum. Repetitur post orationem *Dominus vobiscum*. Sicut Christus semel & iterum dixit *Pax vobis*. Sacerdos orationem dicens vices Christi gerit, & hinc regulariter stat.

Quod

Quod etiam fit ob memoriam futuræ resurrectionis. 4. Concluditur Oratio variis modis ut plurimum per Christum, quia plerumque dirigitur Oratio ad Patrem. Antiquitus non dirigebatur ad filium. Quod teste Bellarm. factum deinde est ob insurgentes hæreses, ut ipse quoque Filius credatur Deus. Nunquam dirigitur ad Spiritum S. quia donum Dei est, & à dono non petitur donum, sed à donatoribus, à quibus procedit. Prout jam dirigitur, sic & concluditur oratio. Hoc tamen commune est omnibus conclusionibus, ut semper in iis fiat mentio SS. Trinitatis, & intelligamus nullum fieri præjudicium divinis personis, de quibus in ipsâ oratione non fit mentio. Dum consummatio ostendit nullum discrimen esse in SS. Trinitate. In fine additur *Amen*, quæ vox hebræa, nunquam mutata nec à Græcis nec à Latinis, usurpata ab Apostolis 1. Cor. 14. significat tam multum ac *fiat*. Origenes cum Ambrosio dicit significare tam multum ac *verum est*. Et hoc sensu concordat potius cum conclusione orationis, quàm oratione ipsâ. Quali affirmetur verum esse, regnare Deum in unitate Spiritûs S. Innoc. III. l. 2. de myst. Missæ c. 26. 5. Quando plures in officio dicuntur orationes, si quid inter eas intercedit, puta Antiphona pro commemoratione, ad singulas orationes præmittitur *Oremus*. Ut rursus invitatio fiat ad orandum. Quando una immediatè sequitur alteram, ut in Litaniis, non dicitur *Oremus* nisi ad Primam. Quia oratio non interrumpitur, sed

velut una continuatur. Demum prima oratio concluditur in Laud. & Vesperis, quia est principalis, ad quam dirigitur totum officium. Ultima item concluditur, quia colligit medias, & præcedentes firmat suâ conclusione.

22. *De Precibus, Commemorationibus, & Suffragiis communibus Sanctorum.*

DE Precibus nota sequentia. 1. Preces sunt aliqui Versus. Dicuntur subin ante orationem, & incipiunt à *Pater noster* vel à *Kyrie eleison*. Quia ante orationem invocari debet divina misericordia. Dicitur autem *Kyrie* ter invocando trinas in Deitate personas. A Græcis primùm preces compositæ sunt. Hinc retentæ sunt primæ græcæ voces *Kyrie &c.* Ad Primam & Completorium multiplicantur preces, ut per diem ac noctem à malis imminentibus liberemur, & nos coram Deo in principio & fine diei humiliemus, & ostendamus, quòd, si quotidie cadamus in defectus, etiam quotidie per preces ad Deum suscitamur resurgere. In Dominicis & Festis dicuntur stando ob memoriam Resurrectionis Dominicæ. 3. Dantur etiam preces flebiles, & dicuntur in Quadragesima, in Vigiliis, Feriis ad Laudes & Vesperas flexis genibus in Choro.

Commemorationes vocantur memoriæ vel suffragia, & fiunt ad recolenda Sanctorum merita, & ad impetrandum eorum patrocinium. De Cruce est prima, licet titulus Ecclesiæ esset SS. Trinitatis. Quia dum dicitur, signum est, quòd